

1925 MÁRCIUS 15.

ERDÉSZETI LAPOK

LXIV. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

3. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő:

CZILLINGER JÁNOS

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1925 évre általában 240.000 K., erdőtisztéknek 120.000 K.,
erdészeti altisztéknek 80.000 K.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárnélekok (alap. kamat vagy tagdíj) és az időnkint közzétett pótdíj fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnének.

(Telefon: 37—22.)

Az erdőbirtok forgalmiadója.

Lapunk februári száma közölte az Országos Erdészeti Egyesületnek f. é. január hó 8-án a m. kir. pénzügyminiszter úrhoz intézett felterjesztését, amely az erdőgazdaság által jelenleg fizetett forgalmiadó ügyét teljesen megvilágítja és a mezőgazdasághoz hasonlóan az erdőgazdaság részére is mentességet kíván a forgalmiadó alól. Az ekként megszűnő jövedelem pótlásául a külföldről behozott faanyagoknak az első belföldi vásárló kéznél (a határon) való megadóztatását ajánlja, mely jelenleg mentes a forgalmiadó alól. Más szóval kéri a megszüntetését annak a praemiumnak, amelyet ekként az importfa élvez a belföldi termeléssel szemben.

Ezt az első, általánosságban mozgó felterjesztését az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmánya, miután az egész kérdést *Biró Zoltán* vál. tag előadása alapján f. é. február hó 24-én tartott ülésében újból megvitatta, újabb felterjesztéssel egészítette ki, amelyben immár statisztikai ada-

tokra támaszkodva, konkrét javaslatokkal lépett a kormány elé.

Az újabb felterjesztés feladata különösen az volt, hogy az időközben előtérbe került osztrák forgalmiadórendszer eshetőségét is számításba véve, egyfelől kimutassa megközelítően azokat a bevételeket, amelyekre az államkincstár az erdei őstermelés mentesítése esetén várhat, illetőleg megállapítsa azt a forgalmiadókulcsot, amely az osztrák rendszer bevezetése esetén elegendő arra, hogy az állam eddigi bevételeit elérje. Az osztrák forgalmiadó rendszere tudvalevően csakis a termelőnél szedi be egyszer az adót, míg a további forgalom adómentes. Az erdőgazdaságnak mint őstermelésnek általános mentesítése esetén első kéznek (termelőnek) a termelő vállalatot, illetőleg az importáló felet kellene érteni.

A faforgalom után a *mostani adókulcs és adózási rendszer mellett* befolyó forgalmiadó a *belföldi termelés után* 1,104.720 aranykoronára tehető, számításba véve, hogy az árú egy része nem esik forgalmiadó alá (export, állami szállítások stb.), másik része egyszeri, egy további része pedig kétszeres forgalmiadót fizet. *A külföldről behozott árú* a behozatalnál ugyan most nem fizet forgalmiadót, a további forgalomban azonban azt, ha nem a közvetlen fogyasztó volt az importőr, szintén lerója. Minden figyelembe jövő körülmény kellő mérlegelése után a külföldről behozott fa után jelenleg befolyó forgalmiadó 1,489.768 aranykoronára becsülhető, az *összes faforgalom* pedig e szerint 2,594.488 aranykorona forgalmiadóbevételt nyújt az államnak.

Ha az őstermelő erdőtulajdonos mentesül a forgalmiadó alól, de az országba behozott fa a határnál 3 százalékos forgalmiadóval terheltetik, akkor a belföldi termelésből befolyó forgalmiadó a fent kimutatott 1,104.720 aranykoronáról 710.051 aranykoronára esnék vissza, ellenben a külföldi behozatal után fent jelzett 1,489.768 aranykoronához még a határállomáson szedendő 3 százalékos forgalmiadó járna, ami 73,987.066 aranykorona behozatali érték után 2,219.612 aranykoronát tenne ki. Így az adóbevétel összesen 4,419.431 aranykorona lenne.

Mivel a forgalmiadóbevétel ily módon a jelenlegi adóbevételt (2,594.488 aranykoronát) jelentékenyen meghaladná, úgy a belföldi termelésnél, mint a behozatalnál mentesíteni lehetne a belföldi fűrészekre irányított gömbölyű fát, amely feldolgozása után úgyszintén nagyobb értékű adózik, továbbá a vasúti talpfát, amelyet túlnyomó részben úgyszintén az államasútak vesznek át, végül mérsékelni lehetne a szénbányászat érdekében a bányákhoz irányított bányafa forgalmiadóját.

Ha ezek után végül azt az adókulcsot keressük, amely az erdőbirtokosok, továbbá a fűrészekre irányított gömbölyűfa és a talpfa mentesítése után az osztrák rendszer értelmében egy helyen, a termelő vállalatoknál és a határon lenne beszedendő, akkor azt találjuk, hogy kereken 80 millió aranykorona értékű forgalom jöhet számításba és ennek 3.2 százaléka már biztosítja az államnak az eddigi kereken 2.6 milliónyi forgalmiadóbevételt.

Reméljük, hogy a kormány a kérdésnek ily világos feltárása után, a magyar erdőgazdaság érdekeinek megfelelően dönt a forgalmiadó reformálása során; megjegyezzük, hogy javaslatunk a hazai faipar és fakereskedelem álláspontjával általában egyezik.

Az Országos Erdészeti Egyesület felterjesztését f. hó 7-én id. *Mailáth József* grófból, *Térfi Béla* alelnökből és *Biró Zoltán* választmányi tagból álló küldöttség adta át a pénzügyminiszternek.

Az erdőgazdasági politikai tanszék munkatervének és céljának ismertetése*

Irta: **Lesenyi Ferenc**, főiskolai rk. tanár

Főiskolai szakoktatásunk újraépítése az erdőgazdasági politikát, mint egészen új tudományágat, az erdőészeti igazgatást pedig mint önálló tárgyat állította be az erdőmérnöki szakosztály tantervébe. Ámbár az erdőészeti igazgatás s egyben bizonyos gazdaságpolitikai vonatkozások azelőtt is helyet

* Úgy véljük, hogy olvasóközönségünk érdeklődéssel fogja kísérni ennek a mai viszonyok között különös fontossággal bíró új tanszéknek munkatervét.
(Szerk.)